

Projekt "Vildtlevende Katte"
100 år med den danske kat
En svensk dyreværnsforening
En tandspesialist skriver

MENNESKE, DYR OG SAMFUND

Knivstikkeri, overfald i private hjem og tragedier af samme skuffe er efterhånden hverdagskost. Aldrig har vores samfund været rigere, og alligevel bryder frustrationerne ud i lys lue. Hvad er der galt? Er antallet af voldshandlinger stigende, eller er de blot blevet mere synlige gennem medierne? De værste tilfælde af mishandling er selvfølgelig overgreb mod børn og dyr; her mærker man i sandhed afmagten og meningsløsheden. Og med fokus på dyrs rettigheder kan det virke håbløst at ønske bedre vilkår,

når lovgiverne ikke en gang formår at bekæmpe vold mod mennesker. Derfor er det vigtigt, at dyrevenner vedbliver at presse myndighederne til at tage ansvar over for dyrene.

I håbet om større håndhævelse af dyrs rettigheder indkaldte foreninger omkring herreløse hunde til demonstration på Rådhuspladsen den 26.01 i år. Turen gik til Christiansborg, og trods dårligt vejr var mange mødt op for at støtte det gode initiativ. Målet er et dyrepoliti i Danmark, som er specielt

uddannet til at varetage dyreværnsager, og i den kommende tid vil vi her i bladet belyse, hvad dyrepoliti er i den vestlige del af verden.

Der varsles en ny demonstration for dyrepoliti foranlediget af mange kræfter indenfor dyreværn, som vil blive afholdt i løbet af maj. Vi vil annoncere tidspunktet på vores hjemmeside, og du kan sende en mail til dyrepoliti@inges-kattehjem.dk – så får du besked, så snart vi har nyt i sagen.

FORSIDEN: EN AKTIV
FERIE-KAT I PENSIONEN PÅ
KATTEHJEMMET I GLOSTRUP.
FOTO: JØRGEN S. PETERSEN,
KATTEHJEMMET.

REDAKTION:
CAMILLA E. POULSEN
FRANSISKA ANDERSEN
JØRGEN S. PETERSEN
INGE SØRENSEN (ANSVARLIG)

LAYOUT & GRAFIK: I. BLAK
OPLAG: 46.000
ISSN 0909-9638
EFTERTRYK ER TILLADT
MED KILDEANGIVELSE

INDHOLD

Leder..... side 2

Projekt „Vildtlevende Katte“side 4 og 5

Den danske kat gennem 100 år.....side 6, 7 og 8

Brevkassen.....side 9 og 10

Støt Inges Kattehjem.....side 12, 13 og 14

Adoptionshistorie.....side 15

En tandspecialist skriver.....side 16 og 17

Hvad med katten?side 17

En svensk dyreværnsforening side 18 og 19

Andet dyreværn.....side 20

En hilsen fra ”Treben”side 21

Den gode historie side 22 og 23

DANSK KATTE-REGISTER

Døgnvagt 44 92 91 90
www.dansk-katteregister.dk
sms-service 22 54 73 18

NB! Registrering og ændring af øre-/chip-mærkede katte modtages kun skriftligt enten pr. post, fax eller på Internettet.

Gratis
registrering
af alle chip- og
øremærkede
katte

ET FÆLLES PROJEKT OM VILDTLEVENDE KATTE

I landets sommerhusområder findes talløse vildtlevende katte, der især udenfor sæsonen og i vintermånederne har en kummerlig tilværelse. Jeg har i mange år beskæftiget mig med at hjælpe dem, og fra mit arbejde i Odsherred hos købmanden i Klint, der betjener et stort antal sommerhusbeboere, vidste jeg, at mange kunder købte kattemat til områdets vildtlevende dyr. Her gjorde jeg dem opmærksom på, at de måtte gøre noget for at holde

bestanden af katte nede. Men intet skete.

Så kaldte jeg sammen til et møde, hvor vi blev enige om, at kattene skulle neutraliseres (steriliseres eller kastreres) og øremærkes. Hver deltager gav en sum penge, så jeg havde 3.000 kr. til at begynde med. Min dyrlæge gav et rimeligt tilbud pr. kat, så jeg kunne gå i gang med indfangningen i februar 2007.

Det blev til 12 hunkatte fordelt på flere steder, og de kom én ad gangen til dyrlægen, hvor katten blev opereret og tilbragte 3-4 dage bagefter. Så blev den sat ud igen og den næste indfanget. Det tog nogle måneder, før alle var behandlet, men det var en god fornemmelse hver gang, jeg satte en kat ud, og ingen af dem nåede at få killinger.

Jeg fortalte mange af de lokale beboere om vores indsats for

6 personer deler arbejdet med at fodre kattene hver dag på skift.

Læhuse til de vildtlevende katte.

områdets vildtlevende katte, og mange støttede mig økonomisk i mit arbejde. Vi kontaktede også grundejerforeningen, som gav et pengebeløb til indsatsen for kattene.

Efter hunkattene gik jeg i gang med hankattene, som der var 10 af. Desværre havde 4 af dem katte-aids og blev derfor aflivet hos dyrlægen. En indfanget kat slæbte bagkroppen efter sig, men blev hurtigt bragt til dyrlægen, der fandt, at det måske skyldtes en blodprop, og katten blev aflivet. Resten blev neutraliseret og øremærket.

Vi er nu 6 personer, der fodrer kattene hver dag på skift. Det muliggør, at man kan tage på ferie i bevidstheden om, at kattene bliver fodret alligevel. Der er bygget vinterboliger til dem i form af flamingo-kasser pakket ind i plastic med hø at ligge i, og de bliver flittigt brugt af kattene. Alle katte strutter af sundhed, er flotte i pelsen, og der er ingen katte-slagsmål mere. Hos dyrlægen bliver kattene

først testet for katte-aids, og så får de et sundhedstjock og bliver neutraliseret, øremærket og vaccineret mod kattesyge- og influenza. De får ormekur 2 gange om året, og vi holder selvfølgelig øje med deres sundhedstilstand og griber ind, hvis noget er galt.

Her i december har vi søgt Inges Kattehjem om hjælp til foder, og har fået den beviliget, hvilket vi er meget taknemmelige over. Så nu hviler projektet i sig selv.

Jeg kan kun opfordre andre til at gøre det samme som os. Eksemplet viser, at det sagtens lader sig gøre med vilje og gå-på-mod, og man får en dejlig følelse af at have gjort livet nemmere og mere behageligt for kattene. Dertil kommer glæden over, at så mange har støttet op om kattene, og at ingen længere ser kattene som et problem, da der jo er styr på dem.

Hilsen fra foderværterne og kattene i Klint

Lone Jensen
4500 Nykøbing Sjælland

Eksemplet viser, hvordan man i fællesskab kan komme i gang med at neutralisere og øremærke kattene. Og hvordan arbejdet med fodring m.m. på fornuftig vis fordeles mellem de 6 forskellige foderværter. Fordelen ved at være flere er jo, at arbejdsbyrden bliver mindre, og at man stadig har mulighed at tage på ferie og lignende, da nogen altid vil kunne tage over. Vi håber, at dette fremragende eksempel vil inspirere jer derude til også at gå i gang med at hjælpe de vildtlevende katte, hvis der er behov for det i jeres område.

AF FRANSISKA ANDERSEN

KATTENS

HISTORIE # 5

DEN DANSKE KAT Gennem 100 ÅR

I forlængelse af vores føljeton om kattens historie, som man har kunnet følge med i gennem de sidste fire numre, har en nysgerrighed ofte meldt sig: Hvad om vi stiller skarpt på den danske kat? Hvilke kår har den haft de sidste hundrede år, mens Danmark har undergået en stor teknologisk og kulturel forandring?

Kattene på landet:

Som gammelt landbrugsland har vi herhjemme en mange hundrede år gammel tradition med gårdkatte: Kattene fangede mus og rotter og andet utøj, og til gengæld fik de lov at søge ly på hølofter og i stalde, og bonden sørgede for, at der stod en skål mælk eller vand klar til dem – samt lidt kød eller grøntsager, hvis familien kunne undvære. Således har arbejdsfordelingen alle dage fungeret godt mellem mennesker og katte, og det vil den formentlig fortsætte med, så længe der er opgaver for de dygtige musefangere.

Byens katte:

Nok har landbrugslivet ændret betragteligt karakter siden begyndelsen af 1900-tallet. Men for kattene har den største forandring uden tvivl ligget i storbyernes opståen, hvorfor vi vil bruge mest tid på at beskrive bykattenes liv. I takt med at byerne voksede sig større, fik de herboende katte

anderledes vilkår, end deres slægtninge på landet: De vildtlevende katte, som strejfede omkring i baggårdene, sloges og lavede en farlig larm, når de var elskovssyge, var af mange mennesker anset som et onde, man ikke ønskede at holde til, selvom de så nok så sultne og forkomne ud. At kattene var et irritationsmoment oversteg mange steder deres agtelse som skadedyrsbekæmpere.

Bykattenes stand:

Om disse bykatte fortælles, at de oftere var i dårligere stand end deres artsfæller på landet, da det var vanskeligere for dem at finde føde. De levede typisk ikke mere end 7 år, da hunkattenes mange fødsler tærede på deres i forvejen udsultede kroppe, og hankattene flåede hinanden i stykker i kampen om hunner og overlevelse.

Dyreværn?

Dyreværnsloven af 1916 foreskrev, at man skulle behandle dyr med værdighed, og at man

ikke måtte tilføje dem unødigt skade. Men mange mennesker ignorerede dette påbud, indfangede de omstrejfende katte og tog dem af dage på bestialske måder for at blive fri for dem i en fart.

Desuden var katten stadigvæk forbundet med overtro, som langt fra altid faldt ud til dens fordel. I visse egne af Danmark slog man stadigvæk katten af tønden til fastelavn, da man troede, at man derved jog onde ånder på flugt. Men skal man rette sig efter gammel overtro, forlyder det at en kat, man gør uret, vil tage hævn; ikke direkte – men man vil siden være forfulgt af uheld.

Ikke nok med at bykattene havde mange fjender blandt de mennesker, de opholdt sig i nærheden af for at finde mad. Også rotterne – deres naturlige fødekilde – blev et svimlende antal kattes endeligt:

Kampen mod rotterne:

Når der samles mange mennesker på et relativt lille område, har rotter gode muligheder for at formere sig, og som indbyggertallet steg i de større byer, blev rotterne for talrige. Derfor begyndte man i 1920'erne

at lægge store mængder rottegift ud. Desværre led mange katte en smertefuld død, fordi de blev forgiftet af de rotter, som de slog ihjel og spiste.

Selvom Dyreværnsloven af 1916 foreskrev, at gift skulle udlægges på en sådan måde, at kun de dyr, som giften var tiltænkt, kunne komme til den, havde mange ikke denne omtanke. Desuden skal det nævnes, at gifteudlægningen gjorde mange gårdkatte arbejdsløse, da det var billigere for bønderne at investere i gift end i deres trofaste musefangere.

Ikke kun giften var med til at gøre kattenes forhold dårligere. For at blive fri for rotterne, begyndte folk at lukke deres kældere af, og dette var ensbetydende med, at det blev meget sværere for de herreløse katte at søge ly for vind og kulde. Mange omkom derfor; særligt i vinterhalvåret.

En kats værd:

Forfatteren Alfrida Krarup skriver i sin bog "Den danske kats liv" fra 1934 følgende: "Katten behandles skammelig pga. Menneskets Egenkærlighed. Dyret vurderes sædvanligvis efter den grad, det kan udnyttes i Menneskets Tjeneste, mindre ud fra Højden af dets legemelige og aandelige Fuldkommenheder og ud fra det Synspunkt, at Dyreverdenen som Menneskets Medbeboer paa Jorden ogsaa i sig selv har et Formaal."

Desværre er Alfridas ord ikke blot et ekko fra fortiden, men

Kattefodring i Frihavnen. Her af en Kvinde. Frihavnssekskabet holder mange Katte, der gør udmærket Nytte med at holde Mus og Rotter nede i Frihavnen. Til Gengæld sørges der for dem med Mælk og fast Føde. Det er sky Katte.

en realitet for alt for mange katte i Danmark anno 2008; næsten et århundrede efter, at hendes bog blev udgivet.

Kattenes få venner:

Der har dog altid været dyrevenner, som bekymrede sig om bykattenes skæbne, og trofast lagde mad ud til de ofte meget menneskesky dyr. Kattene lærte hurtigt, hvor der var en hjælpende hånd at finde, og ikke sjældent så man, at de kendte både det præcise tidspunkt og sted, hvor de kunne være heldige at få en tiltrængt godbid.

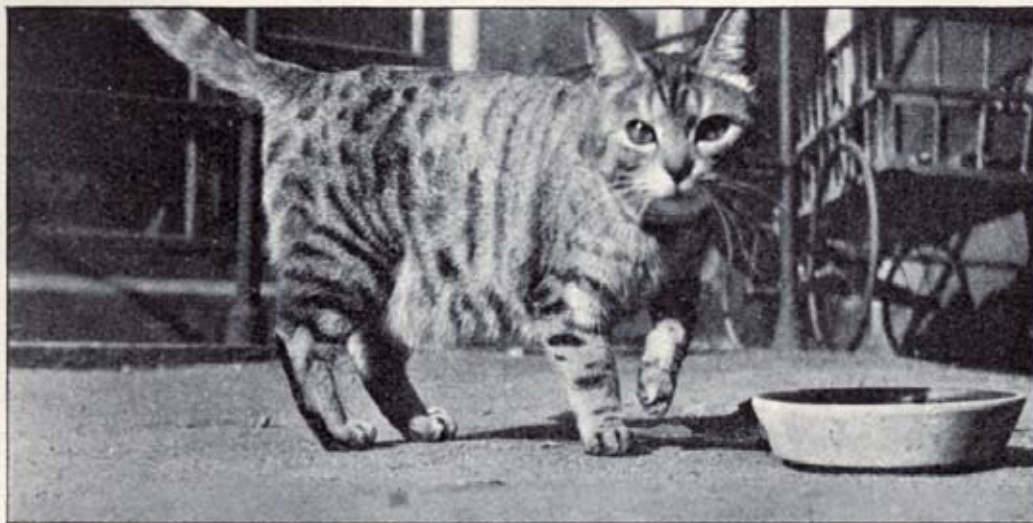
I Frihaven i København var det således kendt blandt mange katte, at man kunne få sig en bid brød og en skål mælk af damerne i kvarteret, som punktligt overholdt deres pligter som selvudnævnte katteremødre. På billedet ses en dame i færd med at lægge mad ud til en flok iv-

rige katte omkring 1930.

Ligeledes fortælles om en fattig kone, at hun hver aften lagde vejen forbi Rosenborg Have og lagde mad til de katte, som opholdt sig i nærheden. Fik hun nys om, at nogen ønskede at gøre kattene fortræd, fandt fodringen først sted om aftenen.

Stuekatte:

Selvom katten primært blev anset som værende et nyttedyr til bekæmpelse af mus og rotter (eller selv blev opfattet som et skadedyr!), holdt en del familier katte som kæledyr. Disse katte var i reglen højt elskede medlemmer af familien, og blev forkælet efter alle kunstens regler. Stuekatte fandtes primært i byerne, da livet på landet fordrede, at kattene gik ude og jagede, selvom de var nok så vellidte af deres familier. Ofte blev stuekatte

Etaarig Hunkat, der har Killinger. Den har et daarligt Hjem, maa tigge sin Føde i fremmede Gaarde og ser allerede forgræmmet ud.

gamle, da de ikke behøvede at tilkæmpe sig føden, og altid havde en lun krog at ligge i.

Katte som legetøj:

Desværre anskaffede folk sig ind imellem killinger, som de tog sig af, indtil disse blev ældre og mere krævende; så lukkede man dem ud, og dette var ensbetydende med at afsige deres endeligt, da de ikke havde en chance mod de halvville bykatte. Desuden var problematikken omkring sommerhuskatte allerede kendt for 100 år siden: Folk begyndte at tilbringe deres ferier i kolonihaverne, hvor de muntrede sig med de omstrefjende katte, indtil man rejste hjem og efterlod de små dyr sultne og uheldige.

Før og nu:

Når man læser om de kår, den danske kat havde for hundrede

år tilbage, nærer man et ønske om, at dens forhold har bedret sig betragteligt siden. Desværre vil alle kattevenner vide, at alt for mange katte stadigvæk ikke lever under forhold, som er dem værdige.

Dyreværnsforeninger som Inges Katt hjem arbejder utrætteligt for de mange herreløse katte: Formidling til nye hjem, indfangning, neutralisering, øremærkning, genudsætning og rådgivning. Dyreværnsarbejde har mange ansigter, og har været i fremgang navnlig de sidste 50 år, hvor opmærksomheden på dyrenes velfærd eller mangel på samme er kommet væsentligt mere i fokus. Mange foreninger med engagerede medlemmer er kommet til.

Men der er lang vej endnu:
Et vigtigt skridt vil være, når

der indenfor politiet vil blive uddannet personale, som er specielt lært op i at varetage sager, hvor dyr vantrives.

Den danske katts historie er ikke altid rar læsning. Lad os håbe på og arbejde for, at dens fremtid bliver bedre.

Spørgsmål:

Når jeg kæler med min kat, river den pludselig ud efter mig. Hvorfor gør den det?

Svar:

Kattens kropssprog er ikke altid nemt at læse. Ofte er det små tegn, man skal være opmærksom på, som for det utrænede øje er svære at se. Når katten er mæt af kærtegn og gerne vil lades i fred, vil den typisk begynde at slå svagt med halespidsen. Ligeledes sitrer det ofte en smule i pelsen. Dette er dens måde at fortælle, at den er træt af at blive rørt, og overser man dens advarsel, kan den markere med et slag med poten eller et svagt bid med tænderne. Når den reagerer sådan, er det vigtigt, at man ikke skælder den ud, men bestemt siger "nej" og lader den være.

Det bedste er at være opmærksom på dens små signaler, så man stopper med at kæle, inden katten selv siger fra. Efterhånden vil den lære at trække sig og gå, når den ikke gider mere.

Spørgsmål:

Min kat går på bordene. Det bryder jeg mig ikke om. Hvordan får jeg den til at lade være?

Svar:

Mange tror, at det ikke er muligt at opdrage en kat, men dette er forkert. Man må bare væbne sig med tålmodighed, for har katten først fået en idé, er det svært at få den på andre tanker. Når katten er sprunget op på bordet, tager man med det samme fat om den og sætter den ned, mens man højt og bestemt siger "nej". Ser man, at katten er på vej til at sætte af for at hoppe op, siger man ligeledes "nej". Er man en familie på flere, er det vigtigt, at alle er lige konsekvente over

for kattens uvane. Man kan eventuelt anskaffe sig en lille vandpistol i en legetøjsforretning, og assistere sit "nej" med et vandsprøjt.

Efterhånden vil katten lære, at den ikke får noget ud af at springe op på bordet – i hvert fald når man er hjemme. Ser den sit snit til at gå på bordene, når man er ude, må man huske at lukke dørene.

Spørgsmål:

Mine katte virker ikke specielt glade for hinanden. De ligger ikke sammen, og ind imellem giver de hinanden et dask med poten. Er det synd for dem at være sammen?

Svar:

Når vi kigger på vores katte, overfører vi ofte ubevidst vores forestillinger om det gode liv til dem. Vi tror, at de skal opføre sig meget kærligt overfor hinanden, før vi kan vide os sikre på, at de har glæde af hinanden. Men dette er ikke nødvendigvis tilfældet: Katte er meget selvstændige dyr, som ikke har et stort behov for at leve i harmoni med deres artsfæller.

For mange katte er det rigeligt, at der bare er en anden kat i huset eller lejligheden. De behøver ikke nødvendigvis at være rigtig gode venner, og de markerer hurtigt overfor hinanden, når de ikke gider at være selskabelige. Med mindre de går løs på hinanden og ser ud til at vantrives, er der ingen grund til at overveje nyt hjem til den ene. Ofte vil man komme ud for, at den tilbageværende kat sørger over tabet af sin sambo.

Spørgsmål:

Min kat bruger ikke sit legetøj.

Er det forkert, at den ikke leger?

Svar:

Katte er meget forskellige af temperament. Nogle kan lide at fare omkring efter ting og sager, og andre foretrækker at tilbringe deres dag i en varm solstråle. Dog er det vigtigt, at katten får motion. Har man en udekat, får den naturligt rørt sig, når den bevæger sig rundt på sit territorium. Men en kat i lejlighed kræver aktivering, og man må skabe et indendørs-miljø, som udfordrer kattens fysik. Ting den kan kravle op ad og springe op på er en fin løsning. Klik ind på vores hjemmeside og få et par gode idéer.

Spørgsmål

Jeg vil gerne give min kat en godbid en gang imellem. Hvad må den få?

Svar:

Kattens primære kost skal altid bestå af tørfoder og godt med vand. Men rejer, tun i vand, makrel i tomat eller en klat vådfoder er blandt mange kattes favoritter, når der skal kræses lidt ekstra. Ellers anbefales godbidder, man køber hos dyrehandleren.

Husk IKKE at fodre ved middagsbordet for at undgå tiggeri.

”Vores kat sidder altid med ved bordet, men den tigger aldrig.”

OPFYLD DIN KILLINGS ELLER KATS BEHOV HVER DAG..

VÆLG ET SPECIALFODER TIL NETOP DIN KAT

INGREDIENSER

Høj kvalitet i valget af råvarer giver høj smagelighed og duft.

FORM OG STØRRELSE

Specielt tilpasset killingens og kattens alder.

NEUTERED KAT

I et og samme foder fra Royal Canin kan du forebygge
overvægt, tandsten, hårboller og urinsten.

NYHED
NEUTERED vådfoder

ROYAL CANIN
VETERINARY

www.royalcanin.dk - forbrugertelefon 89 15 35 55

Føres hos dyrlæger og Inges Kattehjem Glostrup, Odense og Næstved

Inges
Kattehjem

50 kr. 100 kr. 200 kr. 500 kr.

Andet beløb:

Det valgte beløb hæves i hver af de afkrydsede måneder:

jan. feb. mar. apr. maj jun.

jul. aug. sep. okt. nov. dec.

Startmåned: År:

Navn:

Adresse:

Postnr. og By:

CPR-nr. (skal udfyldes for at aftalen kan oprettes):

Pengeinstitut:

Reg.nr.: Kontonr.:

Abonnementsnr. (se bagside af blad):

Dato og underskrift:

Send koponen i en lukket kuvert mærket "BS" til:
Inges Kattehjem, Ejbydalsvej 260, 2600 Glostrup.

BS BETALINGSSERVICE
- det nemmeste i verden

STØT INGES KATTEHJEM

Landets største katte-organisation

- Formidler årligt ca. 3.000 herreløse katte til nye hjem.
- Sørger for at kastrere og sterilisere for at mindske antallet af "overskudskatte". Herunder støtter vi genudsætning af vildtlevende katte.
- Driver Dansk Katte-Register. Gratis landsdækkende registrering af alle chip- og øremærkede katte.
- Hjælper sommerhuskatte ved at informere om det ansvar, man påtager sig ved at tage en kat eller killing til sig i ferien.
- Giver professionel rådgivning om katte.
- Påvirker aktivt den offentlige debat til fordel for kattene.

**NÅR DU STØTTER
INGES KATTEHJEM,
FÅR DU DOBBELT
SÅ MEGET FOR PENGENE.**

KATTEHJEM

VI HJÆLPER KATTENE

BETÆNK de hjemløse katte

Inges Kattehjem får ingen offentlig støtte og er derfor afhængig af private bidrag.

Inges Kattehjem er godkendt hos Told & Skattestyrelsen efter ligningslovens §8a, stk. 2. - som berettigede til at modtage gaver mv. med fradrag for gaver.

Endvidere er Inges Kattehjem fritaget for arve- og boafgift. Derfor får kattene glæde af ALLE midlerne fra arv og testamentariske gaver. Vores advokat opretter gratis testamente, hvor Inges Kattehjem tilgodeses.

Advokat Skjalm Von Bülow
Dr. Tværgade 30, 3. sal
1017 København K
Telefon 33 23 10 10

GIROINDBETALING KVITTERING	
Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse	Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse
Indbetaler	658-6600 Inges Kattehjem Ejbydalsvej 260 2600 Glostrup
Overførsel fra kontonummer	658-6600 Inges Kattehjem Ejbydalsvej 260 2600 Glostrup
Evt. meddelelser vedr. betalingen kan kun anføres i dette felt.	Underskrift ved overførsel fra egen konto
Cpr. nr. _____ (Hvis du ønsker fradrag på selvangivelsen).	Post Danmarks kvittering
Homebanking m.m. brug kode +01< i stedet for +82<	Gebyr for indbetaling betales kontant
Kroner _____ Øre _____	Kroner _____ Øre _____
Betalingsdato _____ eller _____	Betales nu _____
_____ / _____ / _____	Sæt X _____
Dag _____ Måned _____ År _____	4030S (03.98) BG 0556-7163

Checks og lignende accepteres under forbehold af at BG Bank modtager betalingen. Ved kontant betaling på posthus med terminal er det udelukkende posthusets kvitteringsstryk der er bevis for hvilket beløb der er indbetalt.

FÅ GODE RÅD OG VEJLEDNING PÅ VORES HJEMMESIDE

Besøg også vores butik
og Dansk Katte-Register

Se sidste nyt og
"hold dig opdateret"

**SIDSTE
NYT**

INGES-KATTEHJEM.DK

INGES KATTEHJEM

Ved adresseændring: Skriv venligst den gamle adresse og postnr. på linjen herunder.

Jeg bestiller hermed:

— stk. "Til- og fra-kort" 30,-
8 stk. kr.

— stk. Bogen om katten 30,-
kr.

— stk. "Levende dyr" (dørmarke) 10,-
kr.

Armbånd: I LOVE CATS

— stk. Gul kr. 30,-
— stk. Blå kr. 30,-

— ark Konvolutmærker (10 x 50 cm)
(24 stk. gule med sort tryk)
kr. 10,-

— ass. Postkort 40,-
10 stk. kr.

— ass. Julekort 40,-
5 dbl. m. kuvert kr.

Girokort

Telefon: 44 85 35 55
Mandag - fredag kl. 10-17

Åbningstid på Kattehjemmet:
Mandag - fredag kl. 14-18
Søndag kl. 11-14

KÆRE INGES KATTEHJEM,

En dag i foråret lå jeg i mit bur på Inges Kattehjem og nød livet. Jeg havde været i forskellige hjem, og jeg vidste måske godt, at jeg skulle videre, men tænkte ikke så meget over det. Pludselig stod der en lille familie fra Greve: Mor, far og Frederik på ni år. Der havde altid været tre katte i familien, men nu var der kun to tilbage. Og eftersom Frederik mente, at der hørte tre katte til enhver husholdning, var de ude for at kigge efter en ny lille kat.

Da Frederik kom hen til mit bur, faldt han pladask for mig. Jeg hørte ham råbe begejstret: *"Far og mor; dén skal det være!"* Jeg hørte dem spørge Frederik: *"Er du helt sikker på det? Det er jo ikke ligefrem nogen lille kat."* (Jeg vejede på det tidspunkt 6 kg, men på grund af den gode forplejning i mit nye hjem er vægten i mellemtiden klatret op på 7,5 kg). Desuden hørte jeg forældrene hviske, at jeg ikke ligefrem var nogen skønhed, men at det selvfølgelig ikke var det, det kom an på!

Så blev mit legetøj og jeg anbragt i en transportkasse, og kursen blev sat mod Greve. Jeg fandt mig hurtigt til rette i mit nye hjem. Dog blev jeg inden

længe klar over, at jeg ikke var den eneste kat i hjemmet: Der boede to meget fornemme hvide "frøkener", som de bliver kaldt. Føj for den lede, hvor kunne jeg ikke lide dem, og da de ikke skulle tro, at de var noget, hvædede jeg af dem.

Efter et par uger skulle jeg ud for første gang. Jeg stak af og ind i naboens have, men Frederik gik ind og hentede mig, og så blev jeg først lukket ud otte dage senere, og det gik bedre. Jeg tog kun ganske små ture, for jeg vidste jo ikke, om jeg ville blive lukket ind igen, men jeg ved nu, at det er mit hjem, så nu tager jeg på opdagelse i omegnen, selv om jeg bedst kan lide at være hjemme. Jeg har også fundet ud af det med kattelemmen, selv om min nye familie var noget i tvivl om, hvorvidt jeg overhovedet

kunne komme igennem den.

Det er i det hele taget et hårdt liv, jeg har her. Jeg ligger for det meste og daser i enten min yndlingsgyngestol eller i mine forældres seng, hvor jeg med mine 7,5 kg indtager det meste af en madras. De to hvide "frøkener" opholder sig som regel også i sengen, så der er ikke megen plads til menneskene, men det kan vi jo ikke tage os af. Og alt det kysseri og krammeri, jeg skal finde mig i hver dag! Nå, men nu må I have mig undskyldt. Jeg skal lige have mig en lur, inden madskålene bliver fyldt op.

Hilsen Mille fra Greve

*Anne-Mette Schmidt
(mormor i familien)*

AF JENS RUHNAU

DYRLÆGEN

SKRIVER

KATTENS TÆNDER

Tandproblemer er en af de allerhyppigste sygdomme hos katte. Når der først er opstået sygdom i tænder og mund, har tre ud af fire katte brug for behandling, og over halvdelen af disse går rundt med tandpine.

Som katteejer er der nogle symptomer, man skal være opmærksom på:

- Meget dårlig ånde – også selvom katten ikke lige har spist.
- Katten sluger sin mad og kaster derefter op, da den ikke kan tygge ordentligt.
- Kattens tænder og tandkød ændrer udseende.

Tandkødsbetændelse & parodontose

Katte kan ligesom mennesker få tandkødsbetændelse og parodontose. Begge dele belaster kroppens immunforsvar og kan

være smertevoldende.

Man kan forebygge tandkødsbetændelse og parodontose ved at børste tænder på katten én gang dagligt. Tandbørstning på katte kræver tilvænning, men mange katte kan sagtens lære det. Det anbefales at starte med en blød børnetandbørste og børste på ydersiden af kindtænderne. Speciel tandpasta til katte kan købes hos dyrlægen.

Tørfoder fra dyrlægen eller dyrehandleren forebygger dannelsen af tandsten. Du kan ligeledes få godbidder eller

produkter, som tilsættes foderet, der har samme effekt.

Huller i tænderne

Udover tandkødsbetændelse og parodontose får mange katte en særlig slags huller i tænderne. Tilstanden opstår ved, at nogle celler, som er en del af kattens eget immunforsvar, angriber tandrødderne og begynder at nedbryde dem. Det er oftest smertefuldt.

Årsagen til, at disse sælige huller opstår, er ukendt, selvom der er forsket meget i emnet. Behandlingen består i at trække de angrebne tænder ud. For at kunne være sikker på, hvilke tænder der er angrebet, skal der tages røntgenbilleder af kattens tænder ved mistanke om tilstanden.

Mundhulebetændelse

Nogle katte får også kronisk mundhulebetændelse. Dette er en meget voldsom betændelse i munden, som kræver intensiv behandling. Katten er oftest meget påvirket. Den spiser dårligt, er nedstemt og savler eventuelt. Tilstanden kan i nogle tilfælde behandles med tandrensning, antibiotika, smertestillende, foderskift, daglig rens af munden og even-

tuelt tilskud af naturprodukt (som f.eks. Aloe Vera). I voldsomme tilfælde kan det blive nødvendigt at trække alle kattens tænder ud.

En knækket tand

Udover de ovenfor nævnte

lidelser ser vi ofte knækkede tænder, der opstår som følge af en fysisk påvirkning af munden. Det kan være katte, der flader ned, bliver påkørt eller slås. Uanset hvad årsagen er, skal man ikke forvente, at katten viser symptomer på smerte.

Ved den årlige vaccination hos dyrlægen bør katten altid få et generelt sundhedstjek, hvor også dens tænder og mund ses efter.

*Specialdyrlæge Jens Ruhnau
Tanddyrreklínikken i Måløv*

”HVAD MED KATTEN - HVIS DER SKER DIG NOGET?”

-Jeg blev ringet op en eftermiddag på Kattehjemmet. En venlig herre præsenterede sig som Ole fra Næstved politi. Han fortalte om en ældre dame, der var død for et par dage siden, og om hvordan kommunen nu stod med afviklingen af damens lejlighed, begravelse, mv. Kort sagt: Hun var alene tilbage i denne verden - ingen pårørende.

- Helt alene var hun nu ikke. For tilbage i lejligheden gik en kat... Venlige naboer tog sig lidt af den. Ole havde nu fået til opgave at løse dette problem. Og som han sagde: Hvad gør man i denne situation?

- Efter aftale kom han med den dejligste og smukkeste, store og kælnede sorte hankat. 3-4 år gammel. Og jeg er ikke et sekund i tvivl om, at der er et godt hjem til ham et sted. Og hvor var det godt, at det var Ole, der havde fået til opgave

at sørge for kattens videre skæbne. Andre havde måske bare pr. automatik kørt den til dyrlægen og aflivet den.

- Og det er lige netop her, at min historie får en pointe: Man kan med hjælp fra Inges Kattehjem få registreret, hvad der skal ske med ens kæledyr, hvis

pludselig en lignende situation opstår for en selv.

*Kirsten Andersen
Inges Kattehjem Næstved*

Læs mere på vores hjemmeside eller i vores blad fra februar og maj 2007. Se efter emnet ”De Glemte Dyr”.

EN SVENSK DYREVÆRNSFORENING

RÄDDA KATTEN

Som I tidligere har kunnet læse om, er dyreværnsarbejde bestemt ikke noget, som kun foregår i Danmark - og heldigvis for det! Inges Kattehjem fik besøg af fem skønne kattevenner fra den svenske forening "Rädda Katten" fra Malmö. Læs her om deres vigtige arbejde:

Hvem er Rädda Katten?

Rädda Katten har eksisteret i et år, og er en ud af mange mindre svenske dyreværnsforeninger. Indtil videre har de 10 aktive medlemmer formidlet mere end 100 katte til nye hjem. Formidlingen foregår privat, hvor hvert medlem i gennemsnit kan have 4 katte

boende ad gangen. Kattene sidder typisk højest en måned, før de har fået nye hjem. Foder og dyrlægeregninger finansieres af egen lomme.

Vores svenske kattevenner fortæller, at de tager 400 kr. for at tage en herreløs kat ind. Så sørger de for at få den neu-

traliseret, øremærket og vaccineret, og når man gerne vil adoptere en af kattene, koster det 850 kr. for en hankat og 950 kr. for en hunkat.

Hvorfor eksisterer de?

I Sverige står det sløjt til med arbejdet for de herreløse katte. Katte hører under Naturstyrelsen, som varetager de store landområder, og derfor er der ingen internater i byerne, hvor forvildede katte kan få hjælp og nye hjem. Der findes en svensk pendant til Dyrenes Beskyttelse ("Dyrenes Ven-

ner”), men de er ikke synderligt fokuserede på katte, og alt for mange katte er overladt til deres egen skæbne.

Således er flere private foreninger gennem årene blevet etableret, men der er lang vej endnu. Kender du kattevenner i Sverige, så tøv ikke med at opfordre dem til at give kattene en tiltrængt hånd. F.eks. kan man klikke ind på Rädde Kattens hjemmeside og få yderligere information om, hvordan man kan hjælpe.

Hvordan mødte vi dem?

For et år siden traf vi disse engagerede og hjertevarme kattevenner på en udstilling i Malmø. Dengang var de lige begyndt, og vi udvekslede erfaringer og gode råd. Siden har vi haft løbende kontakt, og vi er meget glade for at opleve, hvordan de som forening udvikler sig - for det kommer jo de herreløse katte tilgode.

Hvad er deres næste skridt?

Som denne artikel nævner, er Rädde Katten udelukkende privat finansieret. Det er nemlig svært at skaffe bidrag, når man ikke har et internat at kunne fremvise, men holder kattene privat. Desuden vil et internat give mulighed for at tage flere katte ind, og på baggrund af bedre økonomi og flere katte vil foreningen vokse. Derfor er medlemmerne på udkig efter et billigt lokale, som de kan omdanne til internat, og vi følger spændt udviklingen.

Dertil kommer, at Rädde Katten er ved at udvikle materiale

såsom et informationshæfte om deres forening, en folder om gode råd, når man adopterer en kat fra dem, og forskellige reklameting som f.eks. caps med deres logo. Og ydermere er man ved at oparbejde en mere fast struktur, hvor hvert medlem har forskellige opgaver, så de kan planlægge deres arbejde længere ud i fremtiden, og stå mere samlet og stærkere udadtil.

Alt sammen tiltag som styrker deres forening i arbejdet for de mange katte.

Hvad kan vi gøre sammen?

Vi kan desværre se, at der ikke er nogen forskel på at være herreløs kat i Sverige og Danmark. Faktisk er Sverige endnu dårligere stillet grundet de manglende internater, som vi trods alt har et par stykker af herhjemme. Hvor skal forvildede og syge dyr søge hen?

Derfor er det vigtigt, at vi arbejder sammen om at udbrede

kendskabet til de små foreninger, og står klar med råd og vejledning, så dyreværnsarbejdet bliver anset som vigtigt - og noget man gerne vil støtte. Siden der ikke er tradition for at tage sig af katte på et overordnet niveau, må vi være med til at skabe denne indstilling, så myndighederne får øjnene op for, at de har et ansvar over for de herreløse katte.

Når mange mindre foreninger løfter i flok og bliver bredt anerkendt, vil det også have en effekt højere oppe i systemet. Og dyrevenner findes jo alle vegne. Det er et spørgsmål om at gøre den vigtige forskel, når man kan. Og det kan vores svenske kattevenner i imponerende grad. Vi spår dem - og ikke mindst deres katte - en lys og god fremtid. Og vi glæder os til at kunne fortælle mere om, hvor godt det går dem.

www.raddakatten.se

ANDET DYREVÆRN

GRØNLAND MISTER SIT ENESTE DYREHJEM

I bladet fra august sidste år beskrev vi det store arbejde "Dyrenes Venner" gør for de mange hjemløse dyr på Grønland. "Dyrenes Venner" er Grønlands eneste dyreværns-organisation. Igennem de sidste 11 år har Dyrehjemet hjulpet mere end 4.000 hjemløse kæledyr til nye hjem.

Dyrehjem lukker & slukker

I november sidste år fik vi desværre den triste meddelelse, at Dyrehjemet er nødt til at indstille al aktivitet indtil tidligst 2009. Årsagen hertil er, at Sundhedsvæsenet i Nuuk (Godthåb) skal til at bygge personaleboliger på arealet, hvor "Dyrenes Venner" i øjeblikket er placeret. "Dyrenes Venner" er af Nuuk Kommune blevet tilbudt et nyt areal, hvor der i øjeblikket forefindes et krudtlager. Det har dog vist sig, at flytningen af det eksisterende krudtlager først er planlagt til at finde sted i 2009. Og til dags dato er det ikke lykkedes "Dy-

renes Venner" at overbevise Hjemmestyret om det fornuftige i at fremskynde denne flytning således, at en lukning af Dyrehjemet kan undgås.

Mange herreløse dyr

Dette faktum vil i værste fald betyde, at der fremover og indtil tidligst 2009 igen vil komme mange herreløse hunde og katte rundt omkring i Nuuk. Og det kan endda ende med, at vi må tilbage til dengang før 1997, hvor løse hunde og katte blev skudt af hundefangeren! Det er forfærdeligt at tænke på, at herreløse dyr ikke vil have et sted, hvor mennesker

tager vare på dem, behandler deres sygdomme og skytter dem mod sult og kulde. Det kan da ikke være rigtigt, at vi blot skal glemme alt om dyrevelfærd i Nuuk indtil tidligst 2009.

Et opråb til politikere mfl.

Alle dyrevenner – herunder Inges Kattehjem - har skrevet til pressen, politikere og Nuuk kommune. Du kan gøre det samme. Se mere på www.dyrenesvenner.gl Vi håber, at dette kan bidrage til at fremskynde projektet med flytningen af det nuværende krudtlager – det skal jo alligevel flyttes! Det ville være rigtig trist, hvis det gode arbejde fra "Dyrenes Venners" side vil gå tabt. Det kan hverken dyr eller borgere være tjent med!

AF CAMILLA E. POULSEN

FRA "TREBEN"

Hej - jeg er en glad kat på 4 1/2 år, og jeg kom til Høng, da jeg var 8 uger, for at bo sammen med Duchesse, som I mødte i sidste blad. Vi flyttede ind på "Blæsenborg"; mine mennesker, Tove og Jes', store hus. Her er altid sjove ting at lave for min søster og mig.

Jeg voksede, blev øremærket og kastreret, blev lidt for madglad og havde alt, hvad en kat kunne ønske sig - næsten, for der var jo også noget udenfor haven...

En sommerdag, hvor jeg var alene hjemme og kedede mig lidt, kunne jeg ikke nære mig, så jeg listede ud for at stille min nysgerrighed. Hvor spændende - men så gik det galt! Jeg havde så ondt i mit ene bagben; det ville ikke, som jeg ville, så jeg kunne ikke mønstre kræfter til at humpe hjem. Min mor har siden fortalt mig, at hun var meget urolig, og havde med det samme meldt mig savnet i noget, der hedder Dansk Katte-Register.

Da jeg langt om længe havde slæbt mig hjem, var det sønnen i huset, Johan, der først opdagede mig. Han hørte mig mjave på en underlig måde, og så gik det ellers stærkt med at ringe

efter hjælp. Mit ben så nu helt sort ud, og det hjalp ikke, at jeg slikkede på det. Johan kunne se knoglerne og var bange for, at jeg havde blodforgiftning. Jeg var også bange, men ville alligevel gerne kæles med.

Dyrehospitalet i Vemmelv havde vagten, og sent om aftenen lå jeg og kiggede fortumlet på dyrlæge Hanne Munk og min mor - hvad nu? Skulle jeg aflives eller hvad?

Hanne rensede min fod for jord. Endelig blev jeg barberet og amputeret - lige under hælen, og til midnat ringede Hanne og beroligede min familie med, at jeg havde det fint.

Vel hjemme på "Blæsenborg" skulle jeg så bare vokse sammen, lære at stå på 3 ben, holde balancen, gå og løbe. Jeg slingrede lidt i starten, men nu går det helt fint.

Trapper, træer, kattelømme og løbe stærkt efter Duchesse - jeg kan det hele!
Det sidste er bare det bedste, for så kan man nemlig ikke se, at jeg kun har 3 ben!

Mange hilsener fra Bob

DE GULE ØJNE

Ind imellem, når jeg lader mine tanker tage på vandring, mindes jeg med usigelig varme et lille, blødt og kærligt væsen, hvis skæbne kan lære os mennesker meget om livets sælsomme indhold, om blot vi vil lytte for en stund.

Jeg var ikke så gammel; seks-syv år vil jeg tro, da jeg en lun junaften hørte en sagte puslen i det kraftige buskads, som groede omkring græsplænen ved mit barndomshjem. Jeg holdt meget af at sidde musestille og holde udkig efter sommerfuglene, som blev tiltrukket af den liflige duft fra de smukke roser, min mor passede så flot.

Jeg nærmede mig forsigtigt det lille hul i hækken, hvorfra lyden kom, og da jeg skubbede de nederste kviste til side, blev jeg mødt af et par klare, gule øjne: En lille, mager sort kat lå og trykkede sig mod jorden. Jeg rakte en hånd frem og aede den stride pels ned langs dens benede ryg, og da katten gav sig til at spinde svagt, turde jeg at tage om den, og løftede den op i min favn.

Jeg bar Katten ind i brygger-set, hvor jeg lagde den på det store træbord, som til efteråret bugnede af glaskrucker i alle størrelser og farver med deres syltede, sødmefyldte indhold.

Katten gjorde intet væsen af sig; den lå bare på siden og kiggede på mig med sine gule øjne.

Da så min mor, som var kommet til, at Katten var såret: Et falmet blåt bånd, som engang havde været et halsbånd, sad omkring Kattens nakke og ene forben, hvor det gennem længe-tid havde skåret nogle dybe, blødende sår. Særligt slemt stod det til under forbenet, hvor pelsen var slidt helt af, og det blødte fra et sår på størrelse med en af de gamle femkroner. Katten var så afkræftet, at den ikke tog notits af at blive undersøgt; dens gule øjne så bare på os, når ikke den gled ind i den svalende søvn.

I al hast blev Katten bragt til et dyrehospital. Operationen tog flere timer, og Katten måtte blive på hospitalet mange dage efter, da den var så afkræftet. Man spåede den ikke mange chancer, men hvad der holder det levende i live, når håbet slukkes, er en underfundig størrelse, som træder i karakter, når vi mindst venter det. Kat-

ten begyndte at tage føde til sig, og efter en tid fik vi den hjem.

Vores gamle gravhund, der ellers var fjendsk overfor andre dyr, tog på rørende vis den lille kat til sit hjerte, fulgte den vagtsomt med øjnene og skyttede den, når den ikke kunne holde sig oprejst.

En svær tid fulgte, for Katten krævede udpræget opmærksomhed og pleje; f.eks. skulle dens sår vaskes og desinficeres tre gange hver eneste dag i et helt år, og siden det dybeste sår under forbenet sad så udsat et sted, sprang det ind imellem op og måtte syes på dyrehospitalet. Hver gang svævende Kattens liv i en tynd tråd – og hver gang kom den sig og missede med sine gule øjne, når den vågnede efter endnu et favntag med det mørke, som fra tid til anden virkede så barmhjertigt.

Mine forældre forsøgte ihærdigt at finde frem til Kattens retmæssige ejer. Den var ikke øremærket, så at efterlyse den i Dansk Katte-Register var ikke muligt. Men der blev sat sedler op i lokalområdet, og en efterlysning blev trykt i den lokale avis. Ingen ville ved-

kende sig Katten. Og således blev den vores.

Dagene, ugerne og månederne gik, og efterhånden blev Katten rask og stærk. Den var en livlig, lille fyr, som holdt af at bruge sine genvundne kræfter, og den struttede af sundhed og livsmod. Altid fulgte dens gule øjne os i vores daglige færden, og den var en fast bestanddel i min rejse fra barndommen mod livet som ung pige. Katten lå ofte i mit skød og lagde øre til de genvordigheder, der unægtelig følger med, når den barnlige uskyld støt og roligt udskiftes med hjertesuk over drenge og trakasserier med venindeflokken.

Jeg elskede den. Jeg begravede mit ansigt i den bløde pels og blev beroliget af den vedvarende, dybe spinden, som jeg syntes fortalte mig, at alting nok skulle blive bedre. Og så kiggede den på mig med sine gule øjne, og jeg glemte alt om at skulle være så voksen så hurtigt – og så morede vi os i timevis, indtil jeg faldt i søvn med visheden om, at livet grundlæggende er rigtigt og godt.

Katten gæstede og berigede vores liv i ikke mindre end

næsten 14 år. Så kunne dens lille krop ikke mere, og mæt af dage fandt den en tidlig decembermorgen vej til de evige musemarker, mens den lå trygt og varmt i mit skød som så mange gange før, og jeg mærkede dens livsgnist blive slukket, som når en svag flamme blafrer en sidste gang i stilhed for derefter at forsvinde.

Sorgen var stor den kolde og grå decemberdag, hvor mine forældre og jeg begravede Katten, og i månederne efter fulgte savnet af det lille, gode væsen os, hvad end vi foretog os. Jeg var blevet voksen, men en vigtig line til min opvækst var for altid blevet kappet, og jeg savnede at finde trygheden i den varme pels og de gule øjne, som jeg altid havde gjort.

Men efter vinter følger lys og varme, og en lun junaften, hvor jeg besøgte mine forældre, gik jeg en tur i den frodige have, og uden nærmere eftertanke endte jeg ved det sted, hvor vi et halvt år forinden havde stedt Katten til hvile. Hvor var der smukt! Vi havde begravet den, hvor jeg første gang havde fået øje på den, dengang for så mange år siden: Ved foden af den tætte hæk

blandt de prægtige, svalt duftende roser, om hvilke sommerfuglene yndefuldt dansede båret oppe af deres farvestrålende vinger. Og jeg mærkede en ro falde over mig, og jeg genkendte den som fornemmelsen af Katten i mit skød og dens pels mod mit ansigt, og jeg følte mig tryk.

Jeg har lært så meget af Katten med de gule øjne i dens liv såvel som dens død: Om hvor spinkelt livet er; om at der findes håb, selv når vi ikke kan se det – og om at bevare troen på det gode, for deri findes livskraft og tryghed. Og mens jeg skriver dette, er det som om, at jeg kan se Katten kigge på mig med sine gule øjne. I hvert fald bærer jeg dette billede i mit hjerte, og jeg er taknemmelig for, at min lille, pelsede ven har vist mig så meget – og alt, hvad den behøvede, var en chance...

AF FRANSISKA ANDERSEN

VIGTIGE ADRESSER

HOVEDAFDELING
INGES KATTEHJEM
EJBYDALSVÆJ 260
2600 GLOSTRUP

KATTEHJEM OG PENSION

HAR ÅBENT
MAN-FREDAG KL. 14-18
SØNDAG KL. 11-14

TELEFONTID

MAN-FREDAG KL. 10-17
TELEFON 44 85 35 55
FAX 44 92 22 55

E-MAIL

ik@inges-kattehjem.dk
(DESVÆRRE KAN VI IKKE BESVARE
SPØRGSMÅL VIA E-MAIL)

HJEMMESIDE

www.inges-kattehjem.dk

DANSK KATTE-REGISTER

DØGNVAGT 44 92 91 90
WWW.DANSK-KATTEREGISTER.DK
SMS-SERVICE 22 54 73 18

LOKALAFDELINGER
INGES KATTEHJEM ODENSE
Sdr. Boulevard 83
5000 Odense C
Telefon 70 20 35 55

INGES KATTEHJEM NÆSTVED
Kalbyrisvej 160
4700 Næstved
Telefon 70 20 35 50

INGES KATTEHJEM HORSENS
SILKEBORGVEJ 156, LUND
8700 HORSENS
Telefon 70 20 35 53

FONDENS BESTYRELSE

INGE SØRENSEN
JØRGEN SKÆRBYE PETERSEN
ADVOKAT SKJALM VON BÜLOW

POST

PP DANMARK

MASKINEL MAGASINPOST
ID-nr. 42412

HUSK MEDLEMSSKAB - KATTEBLADET

Alle, der er interesseret i Kattehjemets arbejde, er velkomne som bidragsydere. Der tegnes ikke medlemskab med et fast årligt kontingent, men det overlades helt frit til den enkelte at give et bidrag til Kattehjemmet.

Alle bidrag - store såvel som mindre - modtages med samme taknemmelighed. I bladet er indhæftet et indbetalingskort. Dette kan bruges når som helst, man kan afse et beløb. Kattehjemets blad udsendes 4 gange årligt til samtlige bidragsydere.

KATTEBLADET OG ADRESSERNE - HUSK:

- at melde adresseændring samt nyt telefonnummer skriftligt til Kattehjemmet.
- at bruge samme navn hver gang, hvis I er to med forskelligt navn, der holder bladet sammen.
- at give os besked, hvis I får 2 blade.
- at give bladet videre i stedet for at smide det væk.
- at Kattehjemmet stadig samler på brugte frimærker.

På forhånd tak, kontoret og Inge

**NB! BENYT ALTID ABONNEMENTSNR. FRA DET
SENESTE BLAD, DU HAR MODTAGET.**

Ændringer vedr. abonnement
ring venligst 44 85 35 55